A°. 1841. N°. 59.

ZATURDAG, 24 JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Julij 1841.

(28906) ELIZE CLARK, Weduwe PATRICK WILLIAM LENNON, heeft aanteekening gedaan van haar voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

De HEEMRAAD der Divisie *Saramacca*, brengt bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de sluiting van het Kanaal van *Wanica* plaats zal vinden op Zondag avond den 5den September en aanhouden tot den 12den, dat voorts de vaart telken Spring zes dagen zal worden opengesteld, met uitzondering van de Nieuwe Maan Spring invallende den 14den October gedurende welke, met voorkennis en goedkeuring van Heeren Hoofd Ingelanden, de dammen niet zullen worden weggenomen, ten einde de uitdieping behoorlijk te kunnen bewerkstelligen.

Paramaribo, den 22 Julij 1841.

De Heemraad voornoemd,
J. F. ROUX.

Ter informatie van belanghebbenden is dienende, dat den Boedelbeschrijving van den *solvente* Boedel: JOHANNES THEODORUS van MAARSEN, alsmede de Rekeningen Verantwoording, benevens de daarop geformeerde Balance van de *insolvente* Boedels, van: PETRUS JOHANNIS STRIJKERS, HAIM PIZA en SARAATJE van WOLFF; gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met inthimatie voor zoo veel laatstgemelde Boedels aangaat, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid of de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of zoogenaamde debatten op de Rekening en Verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag, waarop de bevoegdheid om van deze stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd; bij eenig behoorlijk schrifteur aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 21 Julij 1841.

De Secretaris ad-interim,
F. C. COBLIJN.

(27426) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 28sten Julij 1841, des namiddags ten 4 ure, ten huize gelegen in de *Gravestraat*, La. A. No. 32, publiek verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Heerenstraat*, La. A. No. 54, schuins over de Apotheek van de Heeren GOUDMAN & Co.— Zijnde hetzelve inmiddels op *favorable* Conditien nog UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, den 21 Julij 1841.

A. W. van DEN BRINCK.

TOONEEL-GENOOTSCHAP:

THALIA.

DONDERDAG, DEN 29 JULIJ 1841.

DE ONECHTE ZOON,

Tooneelspel in vijf Bedrijven.

De aanvang is precies ten *zeven* ure.

De Secretaris,
(27478) H. P. WESENHAGEN.

A. SALOMONS,

Vendumeester,

zal op aanstaande Woensdag, des voormiddags om 9 ure, verkoopen:

PROVISIEN, nieuwe STUKGOEDEREN, 20 HOORNBEESTEN en 50 SCHAPEN.

Alsmede voor rekening dien het mogte aangaan, eene partij gemaakte KLEEDINGSTUKKEN voor Plantaadjes - Uitdeelingen, bestaande in:

DUFFELS, LAKENSCHE BROEKEN, ROODE BAAIJE en BONTE HEMDEN, MEIDEN ROKKEN en *eenige pies* BONT. (27482)

(27527) Op aanstaande Maandag den 26sten dezer, *BEROOKINGEN* aan Boord van het Schip *Maria Elisabeth*, gevoerd door Kapt. H. C. WRIBORG.

Paramaribo, den 23 Julij 1841.

Bekendmaking.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de *Engelsche Episcopaalsche Kerk*, op *MORGEN*, den 25sten dezer, des morgens *half negen* uren.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 17den, de Nd. Am. Barkschip New World, Kapt. B. Young Jr., naar Boston; lading: 305 vaten Malassie.

Den 22sten, het Schip Hendrika, Kapt. H. K. Sietzema.

Idem, het Schip Alcyon, Kapt. J. van der Kolff. Beide naar Coppename.

Mengelingen.

HET CARNAVAL.

De invoering van het Christendom bragt nog geene dadelijke achterwegelating der oude viering van de feesten ter eere van Saturnus te weeg: St. Augustinus, St. Cyprianus, St. Thomas en het concilium van Laodicea waren verpligt, de vermommingen te verbieden, en noemden de maskers duivelsgezigten. In het midden der zevende eeuw, herkregen deze feesten echter op nieuw meer de overhand, en zelfs zeker christelijk godsdienstig karakter, bij de viering van de feesten der geboorte, onnoozelen kinderendag, van den ezel en der narren.

Alle de symbolen, bij egyptische, grieksche en romeinsche feesten van dien aard in gebruik, werden bij de viering van het feest der narren, hetwelk van Kersmis tot Drie Koningen duurde, herboren. De os en de ezel werden weder gewijd; men vereerde hen als eene materiele voorstelling van de kracht en der zwakte. Théophile Raynaud meldt, dat het volk bij deze pocessiën den lofzang van den os en van den ezel zong. Deze christelijke feesten drongen ook door tot de kerken, alwaar verkleede en gemaskerde leeken en priesters den held van het feest, den paus der narren verkozen. Deze uitverkorene werd bedekt met eene kasuifel en gekroond met eenen krans van druiven, en aldus gedurende 3 en soms 7 dagen, op eenen ezel gezeten, voorafgegaan door eenen vetten os, door de straten der stad geleid, gevolg door een aantal mannen en vrouwen, half heidensch en half christelijk gekleed. De stoet begaf zich al zingende en drinkende naar de hoofdkerk der plaats, alwaar deze tierende menigte verschillende dansen uitvoerde en vleesch van het altaar at.

De gematigheid, welke de viering dezer feesten in den beginne kenmerkte, verdween met het geloof der geloovigen; de losbandigheid, wanorde en zwelgerij verspreidden zich zoowel in het heiligdom als op de openbare plaatsen. In de 14de eeuw werd het christen - carnaval, door de vernedering van de geestelijke magt in Bonifacius VIII, en van de wereldlijke in Philippus den schoonen, godlasterend. In de 15de eeuw verklaarde de godgeleerde faculteit te Parijs en het concilium van Sens deze feesten voor heidensch en afgodisch. In de 16de eeuw werd het feest der narren in Frankrijk niet meer gevierd, maar begon men daarmede te Rome en Venetië, alwaar het gewijzigd werd en naam van Carnaval ontving.

De beide vereenigde woorden carna vale (vaarwel, vleesch) werden door de Italianen gekozen tot naam der nieuwe vermakelijkheden: de feesten der geboorte van den ezel en der narren moesten vervangen.

Uit de romeinsche saturnalien herrezen de beide oude zinnebeelden der geestigheid en persoonlijken spot, Maccus en Planipedes, doch veel coquetter, geestiger, aardiger en levendiger, meer bijtend, onder de namen van Pulcinelli en Harloquino. Het carnaval duurde 8 dagen; doch werd door andere ceremoniën vooraf gegaan, die hetzelve tot voorspoed dienden. Het oude feest der geboorte bestaat nog; doch alleen ter voorbereid der vermakelijkheden van het carnaval. Op Kers - en volgende dagen verlaat ieder, te Rome en in gansch Italie, zijne werkzaambeden, om te bidden. Feestelijkheden hebben in de bevoorregte kerken plaats, mannen, vrouwen en kinderen stroomen, in processie, daar heen, ten einde het beeldje van il sacro Bambino (het heilige kind) te verheerlijken. Maar het carnaval vangt aan, trompetgeschal doet zich op alle

hoeken der straten hooren, stellaadjen rijzen overal om den optogt van den vetten os te voorbijtrekken. De schouwburgen zijn geopend, de winkels gesloten en de huizen verlaten. Duizenden gecostumeerden, waaronder vooral vele polichinelles en arlequins, vervullen, lagchende, zingende, dansende en drinkende, de straten, de huizen en alle openbare plaatsen. Uitgelatenheid doch geestige en vrolijk uitgelatenheid, heerscht in geheel Italie, tot dat eindelijk de noodlottige woensdag verschijnt, waarop de kinderen de straten doorloopen, onder het geroep van E morto la carna vale (het carnaval is dood.)

De smaak voor deze feesten vertoonde zich weldra ook in Frankrijk, maar hoe dezelve in werking te brengen, bij een volk, verdeeld door godsdienstige en partijtwisten, door een' Bartholomeus-nacht en de Ligue, door Jacques Clement, Jean Chastel en Ravaillac? De omwenteling, door Richelieu tegen den adel bewerkt, herstelde de kalmte; Lodewijk XIV besteeg den troon, en de italiaansche Saturnus-feesten overschreden de Alpen, onder hunne nieuwe benaming van Carnaval.

Alstoen ging het gebruik om zich te verkleeden tot dolzinnigheid over; in den schouwburg, op bals en soirées zag men niets dan balletten door verkleede personen dansen. Aan het hof maakte men zich meester der zinnebeeldige kleedingen van het carnaval; Polichinel en Arlequin drongen in het kasteel van Versailles door, en, om hunnen oorsprong toch niet te verbergen, spraken zij, onder het uitvoeren van nieuwe passen, niets dan Italiaansch.

Van lieverlede echter begonnen de bewoners van Parijs eenen tegenzin in de lompen te krijgen, waarmede zij zich anders gedurende de feesten van het carnaval optooiden. Men liet dezelve aan de plattelandbewoners over, en begon zich in de steden meer karakteristiek te maskeren. Op het einde der XVIIde eeuw worden de cavalcade der maskers, de ceremoniën bij den vetten os, de zamenstelling der verkleede groepen, de wandelingen van den dag, de vermaken van den nacht, en zelfs de woorden, welke men elkander bij het ontmoeten moest toevoegen, geregeld, toen op eens de omwenteling dezelve weder vernietigde. Gedurende 15 jaren was er in Frankrijk geen carnaval; doch in 1805 werd het, door Napoleon hersteld. De prefect van policie vaardigde eene ordonnantie uit, waarbij alleen de slagers het regt hadden den vetten os gedurende drie dagen in de straten van Parijs rond te leiden. Bij dezelfde ordonnantie werd de optogt bepaald, als ook het getal der personen en hunne costumen.

Het afkondigen dezer ordonnantien vervulde geheel Frankrijk met vreugde; elk schafte zich een costuum aan, en het carnaval van dat jaar was het schoonste en vrolijkste, hetwelk immer was bijgewoond. De vette os droeg, rijk opgetoomd, in eenen rood fluweelen stoel, een jong kind, gekleed als Cupido, hetwelk, even als bij de Egyptenaren en Grieken, het beeld van Horus, op den hemelschen stier gezeten, voorstelde. Slagersknechts, gekleed als wilden, met knodsen gewapend omringden den optogt. Eenige jaren later had het kind het ongeluk van den os te vallen, en sedert dien tijd werd de os alleen gevolgd door eenen wagen, waarin zich de Liefde met de drie Gratiën, geleid door den Tijd, bevonden.

Van 1805 tot 1830 verloor het carnaval in Frankrijk allengskens zijne vrolijkheid, bevalligheid en onderwetsch voorkomen; zijne twee historische zinnebeelden Polichenel en Arlequin verschenen niet meer; men begreep toen de bijtende geestigheid van den een en het schitterende vuur van den andere niet meer. Sedert de revolutie van 1830 heeft het carnaval zich bij Musard en Julien gevestigd, welligt om daar te herleven, doch misschien ook om er te sterven: de eerste typen zijn geheel verdwenen, en daar de costumes meestal de uitdrukking zijn der eeuw, waarin men leeft, heeft men nu de voorkeur gegeven aan dat van.... Faillas.

Op dit oogenblik bestaat het carnaval nog alleen door deszelfs orgie; de verkleedingen hebben niets origineels meer, zij drukken niets uit, hebben op niets betrekking. Zij zijn rijk, schoon, wel gemaakt, goed gedragen; doch hebben volstrekt geenen zin. Het carnaval is niets meer dan eene weinig beteekenende uitspanning. De zedeleer of misschien zedenberisping is geheel daaruit verdwenen; men vermaakt zich nog onder het masker, doch zonder geestig te zijn; het carnaval is materieel geworden; het moest immers aan den geest der eeuw getrouw blijven.

DE BRUILOFS-NACHT.

De Graaf de la Chetardie was reeds een bejaarde zedige oude-vrijer, toen de satan aanving hem met lusten des vleesches te kwellen. Lang streedt hij met die boozen vijand, tot dat hij eindelijk zoude bezwijken. Toen ging hij bij zijn' broeder, den Predikant van St. Sulpice zeggende:

» Broêrlief! bezorg mij eene vrouw, of ik vare ter helle."

» [illegible] wel! hernam de Predikant, [illegible]ch." — » Zwijg gij maar stil," [illegible]raaf hem ongeduldig in de reden, [illegible] wat gij mij wilt zeggen, heb ik [illegible] honderd malen tegen mij zelven gezegd, het baat altemaal niet. Dus zoek voor mij een meisje van goede geboorte, bevallig, zoo gij wille: want ik ben rijk; laat mij hetzelve trouwen zoo spoedig doenlijk. Zoo gij u echter er niet mede wille belasten mijn huwelijksmaker te zijn, dan ga ik zelf op eene vrouw af en neme de eerste en de beste."

Ten einde zulk eene schanddaad te voorkomen, beloofde de Predikant zijne hulp, peinsde nacht en dag, en begaf zich eindelijk naar eene nonnen klooster, waar verscheidene adelijke Juffers werden opgevoed. Dáár kende hij eene door hare geschriften beroemd gewordene Mademoiselle de Lussan, eene wezen welker jaargeld hij gelast was te betalen. Hij schonk haar zijn vertrouwen, met verzoek, dat zij hem die onder hare speelgenooten zoude noemen, welke zij de schikste en bereidvaardigste meende te zijn om de echtgenoot van zijn' broeder te worden. Zonder zich verder te bedenken, noemde zij Mademoiselle de Monasterolles, eene behoeftige freule van vijftien jaren, welke, in spijt van hare zedigheid, geen behagen in het kloosterleven scheen te vinden.

Zij werdt geroepen, ontving den huwelijks-zoeker, hoorde zijn voorstel met een gunstig oor en weinige dagen daarna werdt haar huwelijk in het kerspel van St. Sulpice gevierd. Men geleide het jonge paar ter ruste, de gasten verwijderden zich glimlagchende, onder het doen van veelerlei bespiegelingen. Dan, naauwelijks was er een uur verstreken, of men hoorde in het bruidsvertrek met hevigheid aan de schel trekken en schreeuwen. Alles kwam toe schieten en ontwaarde met ontzetting den Graaf stervende aan de zeide van zijne vrouw, welke van schaamte en droefheid jammerde. Het was naauwelijks middennacht. Wat zoude men doen? — De Predikant deed het voorstel om de jonggetrouwde dadelijk weder naar haar klooster terug te brengen. Dit gebeurde. Men moest haar echter met geweld van den overledenen echtgenoot afscheuren, die zulk eenen benijdenswaardigen dood was gestorven: want dat hij zijn leven waarlijk niet goedkoop had verkocht, bewezen de gevolgen, dewijl Mademoiselle de Monasterolles negen maanden later van eenen gezonden, dikken jongen verlost werdt die door het lot bestemd was, om weleer als Fransch Gezant in Rusland ten tijde van Keizerin Elizabeth, eenen zeer beduidenden rol te spelen.

Mademoiselle de Lussan zelf heeft dit voorval dikwerf in hare vertrouwde cirkels verhaald, en er bijgevoegd dat hare vriendin — de hemel weet uit welke grilligheid — nimmer den naam van eenen echtgenoot heeft willen voeren, die dezen titel toch in alle opzigten had verdiend en zelfs met zijn leven had gekocht.

GEDACHTEN.

Hetgeen bewijst dat de menschen hunne gebreken beter kennen, dan men denkt, is, dat zij, van hun gedrag sprekende, dit steeds in de zuiverste onschuld voorstellen. Dezelfde eigenliefde, die hen gewoonlijk verblindt, verlicht hen dan, en geeft hun zulke juiste denkbeelden, dat zij hun de geringste zaken, die men konde veroordeelen, doet onderdrukken of bewimpelen.

Geen mensch is zóó slecht, of er ligt op den bodem zijns harten nog altoos eenig goed verborgen. De Goddelijke vonk kan wel diep verholen en begraven liggen, maar nooit geheel uitgebluscht worden. — Intusschen is er in den striksten zin geen' volmaakt deugdzame op aarde. De edelste menschen gaan en gingen het meest gebukt onder den last en de zorgen van het wisselvallig ondermaansche, en konden zich niet steeds van menschelijke zwakheden en gebreken vrijwaren.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. —— Adres bij C. J. Legsaen, Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Noord-Holland, Kapt. H. K. Ruijl. —— Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. L. J. Lindeboom. —— Adres bij Kenswil en Co. —— Sluit ultimo dezer.

Het Schoner-Kofschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. —— Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks —— Adres bij J. L. Gellée.

Het Bregantijn-Schip Koophandel, Kapt. Frans Popken. —— Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. —— Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Schonerschip de Snelheid, F. J. Kamp. —— Adres bij L. D. J. van Bommel. —— Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. —— Adres bij Josua Lyon.

Het Schoner Kofschip Henriette, Kapt. J. C. Willems. —— Adres bij Gebroeders Reelfs.

NAAR ROTTERDAM.

Het Schoner-Kofschip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot. —— Adres bij J. L. Gellée. —— Sluit 24 Julij.

Stand der Maan.

3	JULIJ	VOLLE MAAN.
11	»	LAATSTE KWARTIER.
18	»	NIEUWE MAAN.
25	»	EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
24 ZATURDAG.	's morgens	11-06	's avonds	5-06
25 ZONDAG.	»	12-00	»	6-00
26 MAANDAG.	»	12-51	»	6-51
27 DINGSDAG.	»	1-42	»	7-42

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.